

Pamatlietas puses

Prasītāja: YL

Atbildētāja: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai smagnēja nosēšanās, kas tomēr ir veikta lidmašīnas normāla ekspluatācijas režīma robežās, kuras rezultātā pasažieris ir guvis miesas bojājumus, ir nelaiemes gadījums *Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju*, kas noslēgta 1999. gada 28. maijā Monreālā, ko Eiropas Kopiena parakstījusi 1999. gada 9. decembrī, un kas tās vārdā apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2001/539/EK ⁽¹⁾ (2001. gada 5. aprīlis), 17. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2001/539/EK (2001. gada 5. aprīlis) par to, kā Eiropas Kopiena noslēdz Konvenciju par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju (Monreālas Konvenciju) (OV 2001, L 194, 38. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 14. februārī “likvidējamā” Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 18. decembra rīkojumu lietā T-763/18 Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi/Komisija

(Lieta C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: “likvidējamā” Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. (pārstāvis: L. Szabó, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

- Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu un līdz ar to atcelt Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 18. decembra rīkojumu lietā T-763/18, *Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi/Komisija*, kas minētajā datumā arī paziņots apelācijas sūdzības iesniedzējai.
- Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz, lai Vispārējā tiesa nodod lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, ciktāl tā attiecas uz jautājumiem, kas saistīti ar iebildi par nepieņemamību un kas netika izskatīti pirmajā instancē izdotajā rīkojumā.
- Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu piespriest atbildētājai pirmajā instancē atlīdzināt pirmās instances un apelācijas tiesvedības tiesāšanās izdevumus, izņemot, ja lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, un šādā gadījumā – lēmuma par tiesāšanās izdevumiem abās instancēs pieņemšanu atlikt līdz galīgā sprieduma pasludināšanai.

Pamati un galvenie argumenti

I. Kļūda faktu juridiskajā kvalifikācijā. Nepietiekams pamatojums.

Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav pienācīgi ņēmusi vērā tiesiskās nenoteiktības situāciju saistībā ar iepazīšanos ar apstrīdētajiem Komisijas aktiem.

Vispārējās tiesas minētā judikatūra attiecas uz uzzināšanu par tādu aktu esamību, kas skar vai attiecas uz prasītāju.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdzēja nolēmumu par izpildes apturēšanu, ko pieņēmusi valsts tiesa, jo nepiekrita, ka Savienības līmenī pieņemts nolēmums par Komisijas strīdīgajiem lēmumiem būtu sākotnējs jautājums, kas jāizskata pirms *Lazarus Kft.* prasības par zaudējumu atlīdzību. Apelācijas sūdzības iesniedzēja un tās pārstāvis juridiski ir uzskatāmi par vienu un to pašu personu tikai attiecībā uz izskatāmo lietu atbilstoši pilnvarojuma līgumam, ko abi ir noslēguši, proti, attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību, kas celta valsts tiesā.

Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja pilnvarojumu ir sniegusi pārstāvim tikai attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību, kas celta valsts tiesā, pārstāvim nebija "saprātīgā" termiņā Savienības tiesību izpratnē jāinformē apelācijas sūdzības iesniedzēja, nedz arī jālūdz pilns strīdīgo aktu teksts, jo viņa pilnvarojums uz šīm darbībām neattiecas. Apelācijas sūdzības iesniedzēja to varēja lūgt tikai pati, tiklīdz uzzināja, ka Savienības tiesību norma viņu skar.

II. Kļūda judikatūras par "saprātīgo termiņu" interpretācijā un piemērošanā

Vispārējās tiesas minētā judikatūra nevarot tikt piemērota šai lietai, jo minēto lietu apstākļi neesot identiski ar šajā lietā esošajiem.

III. Kļūda Komisijas 2017. gada 24. februāra vēstules klasifikācijā

Valsts tiesa, pamatojamās uz atbildētājas strīdīgo informatīvo vēstuli, pasludināja noraidošu spriedumu lietā par *OPS Újpest Kft.* sūdzību. Minētais spriedums esot skāris apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses un būtiski ietekmējis tās tiesisko stāvokli, jo, pamatojoties uz minēto vēstuli, valsts tiesa atzina, ka valsts iestāde atbalstu bija piešķīrusi likumīgi.

IV. Apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Vispārējās tiesas Reglamenta 126. panta pārkāpums un nepareiza piemērošana

Lai arī Vispārējā tiesa noteica procesa organizatoriskos pasākumus, tā neesot aicinājusi lietas dalībniekus iesniegt apsvērumus par to, vai prasība ir celta paredzētajā termiņā. Vispārējā tiesa jautājumu par novēlotu prasības celšanu pirmo reizi esot izvērtējusi rīkojumā un šā iemesla dēļ noraidījusi prasību, neļaujot lietas dalībniekiem, it īpaši apelācijas sūdzības iesniedzējai, izteikt savus argumentus, nedz arī izvirzīt iebildumus šajā saistībā.

Ņemot vērā, ka minētais aicinājums netika izteikts, netika iesniegts neviens dokuments, ar ko varētu tikt apliecināta apelācijas sūdzības iesniedzējas nostāja par to, vai prasība ir celta paredzētajā termiņā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 25. februārī iesniedza *Finanzgericht Düsseldorf*
(Vācija) – *Rottendorf Pharma/Hauptzollamt Bielefeld*

(Lieta C-92/20)

(2020/C 201/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Rottendorf Pharma GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Bielefeld*